

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi Z. B.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa Z. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 marca 2013 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 czerwca 2012 r., **oddala zażalenie;**

- 1) nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego;**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz adw. M. B. wynagrodzenie w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł, podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2012 r. jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia. W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nietrafny jest zarzut, jakoby sąd nie mógł na etapie wstępnego badania dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania oceniać czy w sprawie realnie występuje przesłanka ustawowej podstawy wznowienia. Według utrwalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, rozpatrujący skargę o wznowienie postępowania sąd bada, czy twierdzenia skargi rzeczywiście wypełniają jedną z ustawowych podstaw wznowienia postępowania. Jeżeli wskazana w skardze podstawa wznowienia odpowiada ustawie, ale nie występuje w rzeczywistości, skarga podlega odrzuceniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, nie publ.; z dnia 30 maja 2007 r., IV CZ 22/07, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., III CZ 47/07, nie publ.; z dnia 4 września 2008 r., IV CZ 71/08, nie publ.).

Nie jest uzasadnione stanowisko strony skarżącej, że art. 403 § 2 k.p.c. przewidujący przyczynę wznowienia postępowania z powodu wykrycia „nowych środków dowodowych” dotyczy również środków dowodowych, które nie istniały w trakcie postępowania zaskarżonego skargą o wznowienie postępowania. Nowe środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to tylko takie, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym, a które wówczas już istniały. Wykrycie nowych środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy tylko takich, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym już wówczas istniały, ale miały jedynie charakter „nieujawnialnych” dla skarżącego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/08, OSNC 1969, nr 12, poz. 208, postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, nie publ., z dnia 14 lutego 2007 r., II CZ 120/06, nie publ.). Podstawa do wznowienia postępowania określona w art. 403 § 2 k.p.c. nie zachodzi także, jeżeli w poprzednim

postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań, opieszałości, zapomnienia, czy błędnej oceny potrzeby ich powołania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., I CKN 807/98, nie publ., oraz z dnia 12 lutego 2004 r., V CZ 2/04, nie publ.). Takich środków dowodowych, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c., skarżący, jak zasadnie przyjął Sąd Apelacyjny, nie przedstawił w skardze.

W sytuacji, gdy z okoliczności podanych w skardze o wznowienie postępowania wynika, że nie wypełniają one jednej z ustawowych podstaw wznowienia nie jest również uzasadnione wzywanie strony do uzupełnienia skargi o wznowienia postępowania w trybie przewidzianym w art. 410 § 2 k.p.c. Ma on zastosowanie jedynie wówczas, gdy w skardze wskazano okoliczności wypełniające ustawowe podstawy wznowienia, a jedynie zaniechano ich należytego uprawdopodobnienia. Z art. 410 § 2 k.p.c. nie wynika bowiem obowiązek poszukiwania przez sąd dalszych przyczyn wznowienia, jeżeli okoliczności te nie wynikają z wniesionej skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CZ 201/11, Lex nr 1170233).

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu jako niezasadne na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., natomiast o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym postanowiono na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2, § 6 pkt 6 i § 2 ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).